ُ وَحَدَثَ بَعْدَ هَذِهِ الأُمُورِ أَنَّ اللَّهَ امْتَحَنَ إِبْرَاهِيمَ، فَقَالَ لَهُ، يَا إِبْرَاهِيمُ. فَقَالَ، هَئَنَذَا. فَقَالَ، خُذَ ابْنَكَ وَحِيدَكَ الَّذِي تُحِبُّهُ إِسْحَاقَ وَاذْهَبْ إِلَى أَرْضِ الْمُريَّا، وَأَصْعِدْهُ هُنَاكَ مُحْرَقَةً عَلَى أَحَد الْجِبَالِ الَّذِيَ أَقُولُ لَكَ. ْفَبَكَّرَ إِيْرَ اهِيمُ صَيَاحاً وَشَدَّ عَلَى حِمَارِهُ، وَأَخَذَ اثْنَيْنِ مِنْ غَلْمَانِهِ مَعَهُ، وَإِسْحَاقَ ابْنَهُ، وَشَقَّقَ حَطَباً لِمُحْرَقَةِ، وَقَامَ وَذَهَبَ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي قَالَ لَهُ اللَّهُ. ۚ وَفِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ رَفَعَ إِبْرَاهِيمُ عَيْنَيْهِ وَأَبْصَرَ الْمَوْضِعَ مِنْ بَعِيدٍ، ۚ فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ لِّغُلاَمَيْهِ، اجْلِسَا أَنْتُمَا هَهُنَا مَعَ الْحِمَارِ، وَأَمَّا أَنَا وَالْغُلاَمُ فَنَذْهَبُ إِلَى هُنَـاكَ وَنَسْجُدُ، ثُـمَّ نَرْجِعُ إِلَيْكُمَا. ُفَأَخَـذَ إِبْرَاهِيمُ حَطَبَ الْمُحْرَقَةِ وَوَضَعَهُ عَلَى إِسْحَاقَ ابْنِهِ، وَأَخَذَ بَيدِهِ النَّارَ وَالسِّكِّينَ. فَذَهَبَا كِلاَهُمَا مَعاً. ۖ وَقَالَ إِسْحَاقُ لاِبْرَ اهِيمَ أَبِيهِ، يَا أَبِي. فَقَالَ، هَئَنَذَا يَا ابْنِي. فَقَالَ، هُوَذَا النَّارُ وَالْحَطِّبُ، وَلَكِنْ أَيْنَ الْخَرُوفُ لِلْمُحْرَقَة. قَقَالَ إِبْرَاهِيمُ، اللَّهُ يَرَى لَهُ الْخَرُوفَ لِلْمُحْرَقَةِ يَا ابْنِي. فَذَهِبَا كِلاَهُمَا مَعاً. ۚ فَلَمَّا أَتَيَا إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي قَالَ لَهُ اللَّهُ، بَنِي هُنَاكَ إِبْرَاهِيمُ الْمَذَّبَحَ وَرَثَّتِ الْحَطَتِ وَرَبَطَ إِسْحَاقَ ابْنَهُ وَوَضَعَهُ عَلَى الْمَذْبَحِ فَوْقَ الْحَطَبِ.¹¹ثُمَّ مَدَّ إِبْرَاهِيمُ يَدَهُ وَأَخَذَ السِّكِّينَ لِيَذْبَحَ ابْنَهُ. أَفَنَادَاهُ مَلَاكُ الرَّبِّ مِنَ السَّمَاءِ وَقَالَ، إِبْرَاهِيمُ إِبْرَاهِيمُ. فَقَالَ، هَئَنَذَا12فَقَالَ، لاَ تَمُدَّ يَدَكَ إِلَى الْغُلَامِ وَلاَ تَفْعَلْ بِهِ شَيْئاً، لأَنِّي الآنَ عَلِمْتُ أَتَّكَ خَائِفٌ اللَّهَ، فَلَمْ ثُمْسك ابْنَكَ وَحِيدَكَ عَنِّي. 13فَرَفَعَ إِبْرَاهِيمُ عَيْنَيْهِ وَنَظَرَ وَإِذَا كَبْشُ وَرَاءَهُ مُمْسَكاً في الْغَابَة بَقَرْنَيْه، فَذَهَبَ إِبْرَاهِيمُ وَأَخَذَ الْكَبْشَ وَأَصْعَدَهُ مُحْرَقَةً عِوَضاً عَنِ ابْنِهِ. 14 فَدَعَا إِبْرَاهِيمُ اسْمَ ذَلِكَ الْمَوْضِعِ يَهْوَهُ يِرْ أَهْ. حَتَّىَ إِنَّهُ يُقَالُ الْيَوْمَ، فِي جَبَلِ الرَّبِّ يُرَى. 5ُ وَنَادَى مَلاَكُ الرَّبِّ إِبْرَاهِيمَ ثَانِيَةً مِـنَ السَّـمَاءِ¹⁶وَقَـالَ، بـذَاتِي أَقْسَمْتُ يَقُولُ الرَّبُّ، أُنِّي مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ فَعَلْتَ هَذَا الأَمْرَ، وَلَمْ تُمْسك ابْنَكَ وَحِيدَكَ، 1 أَبَارِكُكَ مُبَارِكَةً، وَأُكَثِّرُ نَسْلَكَ تَكْثِيراً كَنُجُوم السَّمَاءِ وَكَالَرَّمْلِ الَّذِي عَلَى شَاطِئِ الْبَحْرِ، وَيَرِثُ نَسْلُكَ بَابَ أَعْدَائِهِ، 18 وَيَتَبَارَكُ في نَسْلِكَ جَمِيعُ أُمَـم الأَرْضِ، مِـنْ أَجْـل أَتَّـكَ سَـمِعْتَ لِقَوْلِي.¹⁹ثُمَّ رَجَعَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى غُلاَمَيْهِ، فَقَامُوا وَذَهَبُوا مَعاً إِلَى بِئْرٍ سَبْعٍ. وَسَكَنَ إِبْرَاهِيمُ فِي بِئْرِ سَبْعٍ.20 وَحَدَثَ بَعْدَ هَذِهِ الْأُمُورِ ۚ أَنَّهُ قِيلَ لِإِبْرَاهِيمَ، هُوَذَا مِلْكَةُ ۚ قَدْ وَلَدَتْ هِيَ أَيْضاً بَنِينَ لِنَاحُورَ أَخِيكَ، ²¹عُوصاً بِكْرَهُ، وَبُوراً أَخَاهُ، وَقَمُوئِيلَ أَبَا أَرَامَ، 22 وَكَاسَدَ، وَحَرْواً، وَفِلْدَاشَ، وَيِدْلاَفَ، وَبَثُوئِيلَ. 23 وَوَلَدَ بَثُوئِيلُ رِفْقَةَ. هَؤُلاَءِ الثَّمَانِيَةُ وَلَدَنْهُمْ

¹Nach diesen Geschichten versuchte Gott Abraham und sprach zu ihm: Abraham! Und er antwortete: Hier bin ich. Und er sprach: Nimm Isaak, deinen einzigen Sohn, den du lieb hast, und gehe hin in das Land Morija und opfere ihn daselbst zum Brandopfer auf einem Berge, den ich dir sagen werde. 3Da stand Abraham des Morgens früh auf und gürtete seinen Esel und nahm mit sich zwei Knechte und seinen Sohn Isaak und spaltete Holz zum Brandopfer, machte sich auf und ging an den Ort, davon ihm Gott gesagt hatte. ⁴Am dritten Tage hob Abraham seine Augen auf und sah die Stätte von ferne und sprach zu seinen Knechten: Bleibt ihr hier mit dem Esel! Ich und der Knabe wollen dorthin gehen; und wenn wir angebetet haben, wollen wir wieder zu euch kommen. Und Abraham nahm das Holz zum Brandopfer und legte es auf seinen Sohn Isaak; er aber nahm das Feuer und Messer in seine Hand, und gingen die beiden miteinander. ⁷Da sprach Isaak zu seinem Vater Abraham: Mein Vater! Abraham antwortete: Hier bin ich mein Sohn. Und er sprach: Siehe, hier ist Feuer und Holz; aber das Schaf wo ist Brandopfer? Abraham antwortete: Mein Sohn, Gott wird sich ersehen ein Schaf zum Brandopfer. Und gingen beide miteinander. Und als sie kamen an die Stätte, die ihm Gott gesagt hatte, baute Abraham daselbst einen Altar und legte das Holz darauf und band seinen Sohn Isaak, legte ihn auf den Altar oben auf das Holz¹⁰und reckte seine Hand aus und faßte das Messer, daß er seinen Sohn schlachtete. 11 Da rief ihm der Engel des

مِلْكَـهُ لِنَـاحُورَ أَخِـي إِبْرَاهِيمَ. 24 وَأَمَّـا سُـرِّيَّتُهُ، وَاسْمُهَا رَؤُومَهُ، فَوَلَدَتْ هِيَ أَيْضاً طَابَحَ وَجَاحَمَ وَتَاحَشَ وَمَعْكَةَ.

HERRN vom Himmel und sprach: Abraham! Abraham! Er antwortete: Hier bin ich. 12 Er sprach: Lege deine Hand nicht an den Knaben und tue ihm nichts; denn nun weiß ich. daß du Gott fürchtest und hast deines einzigen Sohnes nicht verschont um meinetwillen. 13 Da hob Abraham sein Augen auf und sah einen Widder hinter sich in der Hecke mit seinen Hörnern hangen und ging hin und nahm den Widder und opferte ihn zum Brandopfer an seines Sohnes Statt. 14 Und Abraham hieß die Stätte: Der HERR sieht. Daher man noch heutigestages sagt: Auf dem Berge, da der HERR sieht. 15 Und der Engel des HERRN rief Abraham abermals vom Himmel¹⁶ und sprach: Ich habe bei mir selbst geschworen, spricht der HERR, weil du solches getan hast und hast deines einzigen Sohnes nicht verschont, ¹⁷daß ich deinen Samen segnen und mehren will wie die Sterne am Himmel und wie den Sand am Ufer des Meeres; und dein Same soll besitzen die Tore seiner Feinde; 18 und durch deinen Samen sollen alle Völker auf Erden gesegnet werden, darum daß du meiner Stimme gehorcht hast. 19 Also kehrte Abraham wieder zu seinen Knechten: und sie machten sich auf und zogen miteinander gen Beer-Seba; und er wohnte daselbst. 20 Nach diesen Geschichten begab sich's, daß Abraham angesagt ward: Siehe, Milka hat auch Kinder geboren deinem Bruder Nahor, ²¹ nämlich Uz, den Erstgeborenen, und Buz, seinen Bruder, und Kemuel, von dem die Syrer kommen, 22 und Chesed und Haso und Phildas und Jedlaph und Bethuel. 23 Bethuel aber zeugte Rebekka. Diese acht gebar

Genesis 22

Milka dem Nahor, Abrahams Bruder.²⁴Und sein Kebsweib, mit Namen Rehuma, gebar auch, nämlich den Tebah, Gaham, Thahas und Maacha.